

[Riishøj]

grupper, så vores kendemærke ved eksport bliver miljørigtig adfærd hos forbrugerne. Det tror jeg lønner sig for danske virksomheder.

Med de bemærkninger kan vi fra SF's side tilslutte os det, men ser også frem til nogle opklarende svar på spørgsmål under udvalgsarbejdet.

Kim Behnke (FP):

Der er snart ikke grænser for, hvad Folketinget skal bruge sin tid på. Læser man lovforslagets tekst, er der ingen tvivl om, at det, det handler om, er, at energiministeren gerne vil have tre bemyndigelser. Fremskridtspartiet er pr. instinkt modstander af disse blankomministerbemyndigelser.

Ministre har her mulighed for at fastsætte nogle nærmere regler, og det var selvfølgelig godt nok, hvis der var brug for de regler. Når man så læser bemærkningerne til forslaget, er der to ting, der slår os. For det første mener vi, at det danske forslag – eller den danske ratifikation af det her EF-direktiv – er langt mere vidtgående end det, som egentlig var indeholdt i EF-direktivet. Jeg har som forberedelse til debatten her læst Markedsudvalgets bilag 638 på almindelig del fra den 12. maj 1992. Det var udenrigsministerens fremlæggelse af, hvad det her nu skulle komme til at indeholde.

Af bilaget fremgår bl.a. følgende:

»Der gennemføres generel obligatorisk energimærkning af husholdningsapparater, som samlet set har et væsentligt energiforbrug, og hvor der er en stor spredning i apparaternes energiforbrug. Energimærkningen gøres sammenlignelig, så forbrugerne kan vurdere apparaternes energiforbrug i forhold til det mest henholdsvis mindst effektive apparat. Mærkningen suppleres med en varedeklaration, der tilkendegiver ydeevne over et fastlagt minimum.«

Det slås altså fast, at det kun er de apparater, der har et væsentligt energiforbrug, og at det er kun de apparater, hvor der er en stor spredning i apparaternes energiforbrug.

Det er jo ikke det, lovforslaget her går ud på. Forslaget her går ud på – i hvert fald når man læser bemærkningerne – at stort set alt inden for elektriske husholdningsartikler skal være omfattet af det her. Derfor vil jeg gerne allerede nu slå fast, at efter vores mening er det alt for vidtgående i forhold til direktivet.

Dér kommer vi så til anden halvleg: Hvordan kommer det her til at virke for dansk erhvervsliv? Jamen, vil man sige, det er jo inden for EF, og alle EF-lande skal leve op til de her regler. Nej, det skal de ikke. Det, de danske virksomheder skal leve op til, er nogle regler, som er strammere end det, der ligger i EF-direktivet, fordi man fra den danske ministers side har valgt at stramme grebet lige så meget, som man overhovedet kan. Dermed ødelægges man mulighederne for danske virksomheder.

Spørgsmålet er også, om det overhovedet er hensigtsmæssigt. Jeg har hørt flere ordførere – mest Socialdemokratiets ordfører – tale om, hvor fantastisk vigtigt det er, at man sparer på energien. Enig! Men det, der sker i de her år, er, at folk i misforstået energispareiver skifter alt deres apparatur ud med det resultat, at laver man vugge til grav-analyser på tingene, risikerer vi samlet set ressourcemæssigt at bruge mere, end der før ville være brugt, f.eks. når folk i iver udskifter deres glødelamper med disse her lavenergipærer, som jo, når de fremstilles, har et enormt ressourceforbrug.

Den nye regering har jo erklæret, og man har oven i købet en erhvervssamordningsminister, som har lovet, at alting skal gennem et filter, så man sikrer, at det ikke generer dansk erhvervsliv og forringer konkurrenceevnen. Det oplyses, hvad statens udgifter er det første år, nemlig ½ mio. kr. på det her. Jeg tvivler på, at det kan holdes inden for det. Det er nok, fordi man ikke har regnet alt med. Men derudover glemmer man at fortælle, hvad det koster dansk erhvervsliv.

Der er én gruppe i dansk erhvervsliv, som kommer til at nyde godt af det her, det er reklamebranchen, for alle disse krav om oplysning i reklamer osv. gør jo, at de reklamer, der skal sendes ud for alt fra komfurer til elektriske tandbørster og brødristerer, skal være meget større. Annoncerne skal fylde mere i aviserne, og de kulørte tryksager, der skal sendes ud, bliver meget mere omfattende, hvis man skal have alle disse oplysninger med, så reklamebranchen vil klappe i hænderne.

Jeg har tidligere forstået på Kristeligt Folkeparti, at man var modstander af det enorme ressourceforbrug til reklamer, men det vil betyde en meget kraftig stigning i ressourceforbruget, når der skal gøres plads til alle disse oplysninger ud over et enkelt lille billede af køleskab eller brødristeren.